

כתיבתו וכבר היה לערך שעה ב' בלילה נפל עטו מידות וצעק: עד כאן חום שבת האשתו ע"י צעקו גרדמה (?) (מ)משנתה ואמר לה, כי איןנו מרגיש עצמו בטוב ונראה לו כי לבו פסק מלדפק וכאשר רצתה לילך אחר הרופא, אמר לה כי לא נחוץ ולחנמ היא, כי אחורי אשר בא העת להתרפה מהעלמא דשיקרא זהה היו דבריו האחרונים ומיד בחצי שעה אח"כ עלתה נשמהו הקדושה בשםיכם בכ"ג סיון בשנת תרכ"ז.

ד. ר' שלמה סופר⁹: "ודכירנא כי בשנת תרכ"ז ביוםות הקיע, באמצעות הלילה, כאשר כתוב תשובה להלכה להה"ג בעל ילקוט אליעזר ז"ל¹⁰ באמצעות התשובה נסתלק הגאון בפתח פתואם בלי שום חולין ומחלה".

תרכ"ז נססת

השינויים בין התיאורים:

1. לפי מקורות א וד נפטר ר' אסאד "פתואם"; ואילו לפי המקורות ב ו ג עוד הספיק לדבר לאשתו. לפי מקור ב העיד את אשתו, בעודו שלפי מקור ג "צעק עד כאן חום שבת", וכתוצאה מכך התעוררת. לפי מקור זה גם ידע "צדיק יום פטירתו".

2. על שיחתו עם אשתו מוסרים שני מקורות אלה, כי הודיע לה על הפסקה פעימות לבו. לפי מקור ב הטסיף שה' אמר לו כי יושיבו בין אראלים, ואילו לפי מקור ג **שאין** לקרוא לרופא כרצונת, מפני שהגיע זמן פטירתו.

3. במקור ב נאמר כי האיגרת נכתבה "במו שתי שעות אחורי חצות". ר' אסאד חש ברע ג' שעות אחורי חצית¹¹ ונפטר "אחרי רגעים מעטים כרביע שעה". יש לראות שעיה זו כמדוקחת, שכן נזכרת גם במקור א. במקור ג: "היה לערך שעה ב' בלילה" ונפטר "מיד בחצי שעה אח"כ". במקור ד כתוב רק: "באמצע הלילה".

4. לפי מקור א מתברר, שהאיגרת התארונה אשר כתוב הייתה מיעדת לר"ע הילדה היימר, בעודו שלמקור ג' ונכראה גם למקור ב' נשלחה לבעל "דברי חיים", ואילו למקור ד אל רוזא סופר (וראה להלן סעיף 6).

5. לפי מקורות א וב סיים את כתיבת האיגרת, בעודו שלמקורות ג וד לא סימנה.

6. על הכתוב במקור ד, לפיו נפטר "באמצע התשובה" לבעל, ילקוט אליעזר¹² – יש להעיר, כי התשובה נדפסה בראש הספר, ילקוט אליעזר¹³ בצירוף דברי הקדמה של המחבר: "באוטו היום שכותב התשובה אליו בעניין ס"ת ולא נגמרה, אראלים תפסו הארון ועלה לשמיים. ועזב חיש מהר". הוא מוסיף, כי יש להשתאות על שכותבה יכול היה: "לכוין הלכה איזה שעות קודם מותו, כי תשובה זו נמצאה על שולחנו בתוך הכתובים באותו יום, כאשר כתוב כתוב לי... נאמן ביתו". מדבריו, שהתשובה נכתבה "אייה שעות קודם מותו", לא משמע כי ר' אסאד נפטר "באמצע התשובה". יתר על כן, יתכן ולא עסק בה כלל ביום פטירתו, שכן נאמן הבית מעיד רק שגנזה על שולחנו בתוך הכתובים באותו יום". תאריך התשובה זאת: "ב"ה יום א'". כלומר, ברור שהחל בכתיבתה כמה ימים לפני פטירתו אשר הייתה, כאמור, אור ליום ד. גם ר' אהרון שמואל אסאד מזכיר

עי האדמיר ר' חיים הלברשטאם, הרב מצאנז, בעל "חביב חיים". ר' י"ע הילדה היימר העיד, כי עמדת ר' אסאד, כעמדו שלו, הייתה לימינו של ר' לעוז. ראה מאמרי הניל, הערה ז עמי רפה. 9. אגרות סופרים, ויעקבודאפעט תרכ"ט, ח"ג עט 41. אגב, ר' גולדשטיין מביא תיאור זה בתולדות מוגראชา חייב [לא צוין השנה] בנותינו: "והבאתי ניב מקצת בהקרמה מולדות מהרייא (ח"א)",

אר איןנו מבחון בשינויים

10. ר' זוסמן אליעזר סופר.